

Бистра.

Колко пъти съмъ го слушала!

Баба Спаса.

(Загрижена). Бивала си, ама такова слово не е сказвалъ.

Бистра.

(Весело). Пакъ те е разплакалъ.

Баба Спаса.

Не само мене — всички разплака. Пъкъ да видѣше, да видѣше, Бистро, намѣстника, хаджи Ивана—

Бистра.

(Любопитно). Какво правѣха тѣ!

Баба Спаса.

(Маха ръка). Остави се: не е бивало такова нѣщо. Тѣ навели глави, намръщили се, а той като засказвалъ! — Приказва, приказва, че не спира. Като го гледахъ и азъ се чудѣхъ — не съмъ го виждала такъвъ: ония свѣтнали очи, брадата му, космигѣ му, сѣкашъ порастоха, па като маха ръка, ей тѣй сърцето ти кѣса. Пъкъ хората плачатъ, плачатъ. —

Бистра.

(Като поправи флага). Е, а за какво сказва толкова?

Баба Спаса.

За какво ли? — Че сказва, сказва, много сказва — запомня ли се. Всѣка хората като огънь.

Бистра.

(Засмѣна). Огънь ха? — Но за какво бѣше огъня?